उपस्पृश्यआचम्य ॥ ४४ ॥ प्रवयसोवृद्धाःभवान्वितामिति भवस्योपसर्जनत्वंस्त्रीकर्मोचितमुक्तम् ॥ ४५ ॥ नमस्यइतिरुक्मिण्यातदैवदृष्टोऽयंमंत्रः स्वसंतानयुतांगणेशादिसहिताम् आत्मारामोसौकथंत्वत्पतिर्भवेदितिचेदतआह तदनुमोदतामिति भवतीश्रीकृष्णएववा ॥ ४६ ॥ वासःस्रग्गंधादिभिरंबिकांसमपूजयत् ॥४७॥ तथाविप्रस्त्रियौऽपितैर्द्रव्यैर्लवणादिभिश्चसमपूजयन्निति ॥४८॥ शेषांनिर्माल्यम् ॥ ४९ ॥ मुनिव्रतंमौनादिभृत्यांसखीम् ॥५०॥ तांविलोक्यवीरामुमुहुरितितृतीयेनान्वयः श्यामामजातरजस्काम् कुंतलेभ्यः शंकितेइवचपलेईक्षणेयस्यास्ताम् ॥५१॥

आसाद्यदेवीसदनंधौतपादकरांबुजा ॥ उपस्पृश्यशुचिःशांताप्रविवेशांबिकांऽतिकम् ॥ ४४ ॥ तांवैप्रवयसोबालांविधिज्ञाविप्रयोषितः ॥ भवानींवंदयांचक्रुर्भवपत्नींभवान्विताम् ॥ ४५ ॥ नमस्येत्वांबिकेऽभीक्ष्णंस्वसंतानयुतांशिवाम् ॥ भूयात्पतिर्मेभगवान्कृष्णस्तदनुमोदताम् ॥ ४६ ॥ अद्भिर्गंधाक्षतैर्धूपैर्वासःस्रङ्माल्यभूषणैः ॥ नानोपहारबलिभिःप्रदीपावलिभिःपृथक् ॥ ४७ ॥ विप्रस्त्रियःपतिमतीस्तथातैःसमपूजयन् ॥ लवणापूपतांबूलकंठसूत्रफलेक्षुभिः ॥ ४८ ॥ तस्यैस्त्रियस्ताःप्रददुःशेषांयुयुजुराशिषः ॥ ताभ्योदेव्यैनमश्चक्रेशेषांचजगृहेवधूः ॥ ४९ ॥ मुनिव्रतमथत्यक्त्वानिश्चक्रामांबिकागृहात् ॥ प्रगृह्यपाणिनाभृत्यांरत्नमुद्रोपशोभिना ॥ ५० ॥ तांदेवमायामिववीरमोहिनींसुमध्यमांकुंडलमंडिताननाम् ॥ श्यामांनितंबार्पितरत्नमेखलांव्यंजत्स्तनींकुंतलशंकितेक्षणाम् ॥ ५१ ॥ शुचिस्मितांबिंबफलाधरद्युतिशोणायमानद्विजकुंदकुड्मलाम् ॥ पदाचलंतींकलहंसगामिनींसिंजत्कलानूपुरधामशोभिना ॥५२॥ विलोक्यवीरामुमुहुःसमागतायशस्विनस्तत्कृतहृच्छयार्दिताः ॥ ५३ ॥ यांवीक्ष्यतेनृपतयस्तदुदारहासव्रीडाऽवलोकहृतचेतसउज्झितास्त्राः ॥ पेतुःक्षितौगजरथाश्वगताविमूढायात्राछलेनहरयेऽर्पयतींस्वशोभाम् ॥ ५४ ॥

द्विजाएवकुंदानांकुड्मलानिमुकुलानि बिंबफलवत् योऽधरस्तस्यद्युतिभिः शोणायमानानियस्यास्ताम् कलाशोभातद्युक्तंनूपुरंसिंचच्चतत्कलानूपुरंचतस्यधामदीप्तिः तेनशोभितुंशीलमस्यतेनपदाचलंतीम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ नकेवलंमुमुहुःपेतुश्चेत्याह यामिति यात्रामिषेणहरयेस्वलावण्यंसमर्पयंतींयांवीक्ष्यक्षितौपेतुः सातान्ह्रियाऐक्षत तैर्दैवाच्युतंचददर्शेत्युत्तरेणान्वयः ॥ ५४ ॥